

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 33T/3/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112010031
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pamela Záleská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4112010031.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudcom Mgr. Pamelou Záleskou, v trestnej veci obžalovaného C. W. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 28.05.2014 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
C. W. , narodený XX.XX.XXXX v N. P.,
trvale bytom D. č. XXX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 15.01.2011 v presne nezistenom nočnom čase po polnoci do 02.00 hodiny, v obci Ladice v bare Rodeo, keď G. A. pristúpil zozadu k obvinenému, aby mu pomohol urovnať roztržku medzi ním a S. M. ohľadne jeho dlhu v bare, otočil sa a fyzicky napadol poškodeného G. A. tak, že ho udrel päšťou do tváre, následne ho kopol do oblasti hrudníka, v dôsledku čoho poškodený spadol a rozbil si hlavu o rám hlavných vchodových dverí, čím poškodenému G. A. spôsobil zranenia, a to zlomeninu nosných kostí bez posunutia, tržne zmliaždenú ranu v ľavej spánkovej oblasti, pomliaždenie tvárovej časti lebky a pomliaždenie ľavej strany hrudníka s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej tri týždne,
t e d a :

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l :

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, použijúc § 38 odsek 2 Trestného zákona a podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný peňažný trest vo výmere 400 (štyristo) eur.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodené spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Bratislava, Mamateyova 17, IČO: 35 937 874, krajská pobočka Nitra so sídlom Nitra, Mostná 58 a Sociálna poisťovňa, so sídlom Bratislava, 29.augusta 8, krajská pobočka Nitra, so sídlom Nitra, Slančíkovej 3, odkazujú s ich nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkami Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/3/2012 zo dňa 25.06.2012 a následne tiež zo dňa 08.01.2014 bol obžalovaný C. W. podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora v Nitre zo dňa 12.01.2012 č. 2Pv 74/2011, pre skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Na základe v poradí už druhého odvolania Okresného prokurátora v Nitre rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 1To/31/2014 zo dňa 15.04.2014 podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného poriadku a zrušil napadnutý rozsudok, pričom podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Svoje rozhodnutie odôvodnil odvolací súd tým, že napriek tomu, že v predmetnej trestnej veci už sám rozhodoval uznesením sp. zn. 1To/118/2012 zo dňa 25.06.2012 a zistil, že súd prvého stupňa po zrušení a vrátení veci vykonal kontradiktórne konanie v dostatočnom rozsahu a zadovážil dostatok dôkazov na objasnenie všetkých základných skutočností a postupoval pri tom v súlade so zákonom a nedopustil sa ani žiadnych podstatných chýb v konaní, tak sa súd prvého stupňa v novom konaní nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a zároveň pri novom rozhodnutí prišlo k porušeniu ustanovenia Trestného zákona.

Preto odvolací súd nariadil, aby súd prvého stupňa určil termín hlavného pojednávania a vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich súhrne, vysporiadal sa s dôvodnými námietkami prokurátora a znova rozhodol o obžalobe. Ešte pred zadaním tohto pokynu odvolací súd podrobne rozpísal a poukázal na skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa síce veľmi podrobne odôvodnil (keď uviedol podrobne právne úvahy), avšak nevyhodnotil správne. Išlo najmä o výpovede poškodeného G. A. a svedkov S. M., H. S. a T. F., nakoľko podľa odvolacieho súdu práve tieto osoby svojimi výpoveďami preukázali, že medzi obžalovaným a svedkom S. M. došlo dňa 15.01.2011 v nočnom čase, v obci Ladice, v bare Rodeo, k roztržke, ktorú pomáhal urovnávať práve poškodený A., ktorého obžalovaný fyzicky napadol a spôsobil mu zranenia. V nadväznosti na to potom odvolací súd uzavrel, že súd prvého stupňa nebol v hodnotení práve týchto dôkazov dôsledný.

Podľa § 327 odsek 1 Trestného poriadku, súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

V zmysle citovaného ustanovenia a vyššie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu prejednal Okresný súd Nitra opätovne trestnú vec proti obžalovanému C. W. a na hlavnom pojednávaní dňa 28.05.2014 v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Nitre znova vyhodnotil už vykonané dôkazy.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a riadiac sa záväzným právnym názorom, ktorý vyslovil Krajský súd v Nitre, ustálil, že žalovaný skutok sa stal, vykazuje znaky zažalovaných trestných činov a vyslovil záver, že skutok spáchal obžalovaný.

Záveru, že sa skutok stal a že vykazuje znaky trestného činu, nasvedčovali viaceré vykonané dôkazy, a to najmä preukázateľné zranenia poškodeného G. A., podložené výsledkami znaleckého dokazovania a vyplývajúce aj z výpovede samotného poškodeného a viacerých svedkov, ktorí potvrdili, že zranenie na poškodenom videli, a to práve v bare Rodeo v obci Ladice. Ďalej bolo nepochybné, že skutok vykazuje znaky trestného činu ublíženia na zdraví, pretože v znaleckom posudku bol jednoznačne uvedený záver, že zranenia si poškodený G. A. nemohol spôsobiť sám a bolo veľmi pravdepodobné, že tieto mu vznikli tak, ako to sám poškodený uviedol, teda aktívnym konaním inej osoby (po napadnutí inou osobou) ako aj znaky trestného činu výtržníctva, keďže k fyzickému napadnutiu poškodeného prišlo na verejnosti prístupnom mieste.

Pri ustáľovaní skutkového deja a objasňovaní skutočností dôležitých pre zistenie, že sa tohto skutku (fyzického útoku na poškodeného) dopustil obžalovaný, vychádzal súd pri hodnotení vykonaných dôkazov predovšetkým z toho, že sa jednalo o fyzický útok (bitku) v bare, a to za účasti viacerých svedkov, ktorí toto fyzické napadnutie popisali. Svedkovia S. M., T. F., H. S. a samotný poškodený G. A. tak takmer zhodne uviedli, že po počiatočnom konflikte (roztržke) obžalovaného so svedkom M., ktorý sa snažil medzi nimi poškodený A. urovnať, sa obžalovaný otočil a fyzicky poškodeného napadol a spôsobil mu zranenia, konkrétne zlomeninu nosných kostí bez posunutia, tržne zmliaždenú ranu v ľavej spánkovej oblasti, pomliaždenie tvárovej časti lebky a pomliaždenie ľavej strany hrudníka, z ktorých sa poškodený liečil najmenej tri týždne, počas ktorých bol súčasne práceneschopný.

Súd prvého stupňa aj naďalej vychádzal z pravidla, že obžalovaný má právo na svoju obranu (pokiaľ sa rozhodne využiť svoje právo k zažalovanému skutku vypovedať) uvádzať čokoľvek, a teda môže aj klamať, pričom nakoľko obžalovaný spáchanie skutku od samého začiatku kategoricky popieral, zameral súd svoju pozornosť na výpovede vyššie uvedených jednotlivých svedkov a držiak sa pokynov nadriadeného súdu musel hľadať a následne aj prehodnotiť spojitosti, ktoré by vytvorili logickú reťaz dôkazov, na podklade ktorých súd mohol vysloviť, čo sa stalo, ako sa to stalo a kto to spravil.

Súd na základe výsledkov dokazovania a najmä ich prehodnotenia konštatuje, že hoci sa jednotliví svedkovia nedokázali spoľahlivo vyjadriť k času svojho príchodu do baru Rodeo, či k času odchodu z neho, ale najmä ani nie k času príchodu a odchodu obžalovaného, vychádzal súd z prvotných výpovedí menovaných svedkov a skutkovú vetu obžaloby náležite ohľadne tejto skutočnosti upravil.

Súd tak urobil sám, a to napriek tomu, že odvolací súd zreteľne poukázal na potrebu ustálenia času spáchania skutku v zrušujúcom uznesení. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že odvolací súd zároveň súdu prvého stupňa prikázal vysporiadať sa s námietkami prokurátora uvedenými v odvolaní. Je preto pozoruhodné a povšimnutiahodné, že prokurátor ako úspešný odvolateľ vo svojej záverečnej reči nepovažoval za potrebné zmieniť sa k tak podstatnej okolnosti, akou je čas spáchania skutku a nezaoberajúc sa výčitkou odvolacieho súdu sa len „pridržel“ svojej prechádzajúcej záverečnej reči s odôvodnením, že „dôkazná situácia sa nezmenila“. Súd prvého stupňa, dôkladne oboznámený s názorom a pokynmi odvolacieho súdu však túto nečinnosť prokurátora nahradil tým, že do skutkovej vety doplnil a spresnil, že obžalovaný sa skutku dopustil „v presne nezistenom nočnom čase po polnoci do 02.00 hodiny“, pretože ani po opätovnom vyhodnotení dôkazov (výpovedí vo veci vypočutých svedkov) sa tento fakt nepodarilo bližšie než uviedol súd prvého stupňa ustáliť.

Spresnenie skutkovej vety po opätovnom vyhodnotení dôkazov musel súd prvého stupňa uskutočniť aj vo vzťahu k dĺžke práceneschopnosti a doby liečenia, ktoré si u poškodeného vyžiadali zranenia, ktoré mu spôsobil obžalovaný, pretože ani v tejto časti prokurátor nepovažoval za potrebné konkrétne sa vyjadriť (keď v podstate v záverečnej reči na túto výčitku vôbec nijako nereagoval), a to znova napriek výhrade zo strany odvolacieho súdu. Súd prvého stupňa tak napravil už obligatórne pochybenie prokurátora, ktorý napriek zreteľne ustálenej súdnej praxi uviedol do obžaloby, že dĺžka práceneschopnosti a doba liečenia trvala „3 - 5 týždňov“, pretože správne sa tieto podstatné skutočnosti vyjadrujú uvedením spodnej hranice, teda výrazom „najmenej“ a v danom prípade najmenej tri týždne.

Pri objasňovaní a ustáľovaní týchto dôležitých okolností išlo o prehodnotenie výpovedí obžalovaného a svedkov, ktorí tvrdili, že obžalovaný prišiel do baru niekedy pred polnocou (výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní 28.03.2012 a poškodeného G. A., svedkov P. H., Q. W.) a tých, ktorí tvrdili, že zranenie si na poškodenom všimli s odstupom jednej až dvoch hodín po odchode obžalovaného z baru (svedkovia Q. W., P. H. a D. S.).

Súd prijal záver, že obžalovaný na mieste činu bol a fyzicky napadol poškodeného G. A., čím uveril výpovedi poškodeného, výpovedi svedka S. M. a tiež celkom prvej výpovedi svedka T. F. z prípravného konania a tieto si osvojil. Toto robil aj po doplnení dokazovania a po starostlivom prehodnotení výpovedí menovaných svedkov a tiež po výsluchu svedka H. S., pretože tento sa v prípravnom konaní pri podávaní vysvetlenia vyjadril, že obžalovaný kopol poškodeného. Výpoveď svedka H. S. z hlavného pojednávania tak súd nebral do úvahy, pretože ako už aj skôr uviedol odvolací súd, bolo pre odstup času potrebné vychádzať z prvotných výpovedí svedkov.

Na označení obžalovaného ako páchatela sa teda zhodli poškodený G. A. a svedok S. M. a z dokazovanie zreteľne a nepochybne vyplynulo, že celému prejednávaniu skutku predchádzal práve

konflikt obžalovaného a svedka S. M., o ktorom obaja vypovedali zhodne, teda že obžalovaný sa so svedkom nechcel baviť, pretože nemal dôvod a svedok prejavoval nielen verbálne, ale aj fyzicky potrebu vyriešiť si s obžalovaným otázku dlhu, ktorý mal obžalovaný v jeho bare spraviť. Ich výpovede sú zhodné do momentu, keď sa začali biť, pričom bitku vyvolal a začal svedok S. M.. Obžalovaný tvrdil, že ich od seba oddelili nejakí ľudia a tiež pripustil, že jeden z nich mohol byť aj poškodený G. A.. Svedok S. M. tvrdil, že obžalovaného od neho oddelil práve poškodený G. A. a že obžalovaný tak zameral svoju pozornosť na neho a zbil ho. Takto isto to opísal aj svedok T. F. v prípravnom konaní a obžalovaného tak zo spáchania skutku usvedčoval.

Súd sa znova musel nevyhnutne zaoberať skutočnosťou, že svedok T. F. podstatným spôsobom zmenil svoju výpoveď, keď v konaní pred súdom tvrdil, že bol k výpovedi o usvedčení obžalovaného v prípravnom konaní navedený samotným poškodeným G. A., ktorého mu bolo ľúto. Toto však odvolal a pred súdom vypovedal, že obžalovaný poškodeného nenapadol, neudrel ho a že poškodený mal v úmysle privodiť obžalovanému trestné stíhanie a chcel tak od neho získať nejaké peniaze. Zotrvával na tom aj pri konfrontácii s poškodeným, kedy mu priamo do očí uviedol, že sám dobre vie, že mu to obžalovaný neurobil a že poškodený od neho výslovne žiadal, aby na políciu pomohol obžalovaného usvedčiť.

Hoci bol svedok T. F. počas konfrontácie s poškodeným vyrovnaný, pokojný, pevne trval na vypovedanom, neuhýbal pohľadom a správanie poškodeného označil za chrapúnstvo a hoci bol poškodený počas tejto konfrontácie nervózny, uhýbal pohľadom a v reakcii na výpoveď svedka F. pripustil, že v kritický deň mal vypité, trval na tom, že ho napadol poškodený a poprel, že by svedka F. navádzal na krivú výpoveď, súd prvého stupňa v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu vychádzal len z prvotnej výpovede svedka T. F. a závery konfrontácie nebral do úvahy.

Pre zhodnosť v prvotných výpovediach vyššie uvedených svedkov (A., M., F. a S.) sa ďalej súd už viac nezaoberal ani vierohodnosťou svedka M., ktorý celý konflikt v bare Rodeo vyvolal.

Súd vzal do úvahy, že poškodený a svedok S. M. tvrdili, že k napadnutiu prišlo v čase medzi 01.00 a 02.00 hodinou ráno dňa 15.01.2011 a napadnutie potvrdili aj svedkovia T. F. a H. S.. Rozsah zranení potom súd zistil a ustálil na základe znaleckého posudku znalca P. U. P. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia.

Vo vzťahu k výpovediam ostatných svedkov súd znova zhodnotil a ustálil, že títo sa vedeli vyjadriť viac k hádke medzi obžalovaným a svedkom S. M., než k zraneniam, ktoré boli spôsobené poškodenému a vôbec ku skutku samotnému.

Vychádzajúc z uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/31/2014 zo dňa 15.04.2014 a zo všetkých vyššie rozpisovaných dôvodov uznal súd obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, vrátane právnej kvalifikácie, pretože v konaní bolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný a že tento svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej.

Súd konanie obžalovaného vyhodnotil z hľadiska úmyslu podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona ako úmysel nepriamy, keď obžalovaný vedel, že svojim konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom (záujem na ochrane zdravia iného ako aj záujem na zachovaní verejného pokoja a poriadku) a pre prípad, že tieto záujmy poruší, bol s tým uzrozumený, berúc do úvahy okolnosti, za akých obžalovaný skutok vykonal a skutočnosť, že nebolo pochybností o jeho v plnom rozsahu zachovaných rozpoznávacích schopnostiach v čase skutku. Obžalovaný teda v čase, keď fyzicky zaútočil na poškodeného v bare, ktorý je verejnosti prístupný a kde sa nachádzal väčší počet ľudí, vedel, že úderom voči telesnej integrite poškodeného môže porušiť jeho zdravie a dopustiť sa tým, okrem iného, súčasne aj výtržnosti.

V danom prípade išlo o prečin, ktorého závažnosť bola daná spôsobom vykonania činu a mierou zavinenia obžalovaného a rozsahom zranení ako dĺžkou potrebnou na zotavenie poškodeného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie,

pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol na osobné pomery aj osobu obžalovaného, kedy v konaní nebol žiadnym spôsobom preukázaný konfliktný alebo neznášanlivostný charakter obžalovaného a ani jeho agresivita, či sklony k bitkám alebo k vytváraniu dlhov, čo vyplývalo tiež z jeho čistého registra trestov a priestupkového registra. Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd preto u obžalovaného prihliadol na to, že viedol pred spáchaním skutku riadny život (písmeno j/) a z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona u neho prihliadol na to, že spáchal viac trestných činov (písmeno h/). S prihliadnutím na pomer a význam týchto okolností súd s použitím ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona nijako neupravoval zákonom stanovenú trestnú sadzbu, avšak dospel k presvedčeniu, že osoba obžalovaného a všetky okolnosti prípadu umožňujú uložiť tzv. alternatívny trest (teda nie trest odňatia slobody).

Súd teda dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona ako v oblasti generálnej tak aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci u obžalovaného dosiahnutý uložením peňažného trestu, a to vo výmere 400 eur, pričom zároveň dospel k záveru, že pre prípad úmyselného zmarenia výkon takto uloženého trestu bude postačovať ako náhradný trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace.

Súd samostatným výrokom tiež vyslovil, že zaplatená suma peňažného trestu pripadne štátu.

Keďže súd mal pochybnosti o dôvodnosti a výške nároku na náhradu škody uplatnenej poškodenými Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. a Sociálnou poisťovňou a ďalšie dokazovanie v súvislosti s odstránením týchto pochybností by trestné konanie zbytočne pretiahlo, odkázal poškodené poisťovne s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.